

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -

pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminică dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.

Următoarele ședințe se vor relua în luna septembrie conform unui program ce va fi anunțat ulterior. Vă așteptăm să vă înscrieți!

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în CLUBUL DE ȘAH pe care îl organizăm duminică, la ora 15.00.

DETALII ȘI ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminică, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
Iris_pretty_girl2006@yahoo.com

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.

Persoană de contact:

Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912

Minunile Sfintei Icoane a Maicii Domnului "Prodrumița" (VIII)

de Arhim. Antipa Dinescu
(continuare din numărul trecut)

Citim că-n zilele dreptslăvitorilor împărați greci [bizantini] Leon [VI] Înțeleptul și Alexandru, fratele lui, fiii împăratului Machedon [Vasile Macedoneanul], era o ase-menea Sfântă Icoană la una dintre monastirile Constantinopolului.

În vremea domniei Iaroslavului, în zilele lui Petru Movilă, Mitropolitul Kievului [sec. XVII], s-a aflat o asemenea Sfântă Icoană la Volga, iar până astăzi se vede la Tolga, în vechea catedrală.

Vedem, în Lavra Pecerska, că șapte icoane cu ase-menea dar și nevăzută mână s-au zugrăvit, pe care văzându-le egumenul că pentru rugăciunile Sfân-tului Alipie (zugravul din a lor monastire) s-au făcut, a dat laudă lui Dumnezeu, închinându-se toți acelor Sfinte Icoane nefă-cute de mână, a Domnului și a Prea Curatei Maicii Lui, și ale Sfinților din vechime; iar dintre aceste șapte Sfinte Icoane, pe aceea a Prea Curatei Maici a lui Dumnezeu a luat-o Voievodul Vladimir și o a trimis la Rostov, și stă acolo până astăzi.

La același Sfânt Alipie vedem că a venit îngerul Domnului, într-o casă, și a zugrăvit icoana Adormirii Maicii lui Dumnezeu; și întrebând îngerul pe Sfântul Alipie de mai lipsește ceva icoanei, el i-a răspuns că este desă-vârșită, ca una ce s-a făcut cu minune dumnezeiască.

De asemenea, și cuvântătorul de Dumnezeu Ioan a zugrăvit o icoană a sa, învățând pe un copil, anume Gusar, care zugrăvea în palatul împăratesc din Constantinopol, și s-a mirat împăratul și toți ai săi de meșteșugul cel iscusit.

În Lida, satul ce este ca la 18 mile de Ierusalim, au făcut o biserică Apostolii lui Hristos Petru și Ioan; acolo s-a aflat o icoană a Prea Curatei Fecioare ținând în brațe pe Iisus, făcută din darul Sfântului Duh, în viață fiind Prea Sfânta Stăpână, și pe care văzând-o aceasta, a binecuvân-tat-o, ca să fie darul Fiului său cu acea Sfântă Icoană, care, până în zilele lui Iulian Paravatul, a făcut nenumărate minuni.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRA PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
 - implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
- PROGRAMARI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct LA PANGARUL BISERICII**
- Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.*
- Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.**

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Astăzi: **Sf. Ierarh Varlaam, Duminica a douăsprezecea după Rusalii Mitropolitul Moldovei**

Detalii despre viața și activitatea Sfântului Ierarh Varlaam Mitropolitul Moldovei, puteți citi în pagina a treia a acestui număr al revistei parohiale

REPETIȚII PENTRU ÎNVĂȚAREA MERSULUI PE BICICLEȚĂ

În continuarea activităților recreative organizate gratuit pentru tinerii interesați, Parohia Toma Cozma din Iași va desfășura în fiecare duminică din perioada 23 august – 6 septembrie începând cu ora 16.00, repetiții pentru toți cei interesați să învețe sau să își reamintească mersul pe bicicletă.

Prin sprijinul firmei Bioma Agro Ecology Co – cu o vastă experiență în domeniul cercetării și producției ecologice - vor fi puse biciclete la dispoziția tuturor tinerilor care vor dori să participe, aceștia primind și consilierea necesară.

Biserica Toma Cozma din Iași este deschisă pentru colaborări ziditoare și pentru propuneri novatoare, lansând invitație către toți cei interesați.

Vă rugăm confirmați participarea la Secretarul de redacție al revistei parohiale „Credința și fapta”, tel. 0741 706 602 (Orange), 0761 621 994 (Cosmote). Id messenger/mail/skype: redactor_sef@yahoo.com.

Vă așteptăm!

Evangelhia duminicii Tănărul cel bogat (Matei XIX, 16-26)

16. Și iată, un tânăr a venit la El și I-a zis: "Învățătorule bun, ce bine să fac ca să am viață veșnică?"

17. Iar El a zis: "De ce-Mi spui bun? Nimeni nu este bun, decât numai Unul Dumnezeu. Iar dacă vrei să intri în Viață, păzește poruncile."

18. El I-a zis: "Care?" Iar Iisus i-a zis: Să nu ucizi, că nu te desfrânezi, să nu furi, să nu mărturisești strămb;

19. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

20. Tânărul I-a zis: "Pe toate acestea le-am păzit din tinerețea mea. Ce-mi lipsește?"

21. Iisus i-a zis: "Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde-ți averile, dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; și vino de-Mi urmează Mie"

22. Dar tânărul, auzind cuvântul acesta, a plecat întristat, căci avea multe averi.

23. Iar Iisus a zis către ucenicii Săi: "Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în împărăția cerurilor.

24. Și vă mai spun: Mai lesne e să treacă o cămilă prin urechile acului decât să între un bogat în împărăția lui Dumnezeu".

25. Auzind acest cuvânt, ucenicii tare s-au mirat și au zis: "Atunci, cine poate să se mântuiască?"

26. Iar Iisus, privind drept la ei, le-a zis: "Aceasta e cu neputință la oameni, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință".

Gând de duminică

Tânărul din Evanghelia de astăzi era un om virtuos, un om având calități morale și sociale demne de apreciat. Pentru că la întrebarea adresată de el, Mântuitorul Iisus Hristos îi pune în față legea. *Ce este scris în lege cum citești ?* - avea să întrebe Hristos și cu alte prilejuri. Acestui tânăr îi spune: *Știi poruncile ?* Altfel spus, poruncile lui Dumnezeu nu sunt date doar ca niște mijloace de punere a noastră sub presiunea ascultării față de Dumnezeu. Ci ele sunt date de Dumnezeu ca mijloace prin care noi să ne dovedim vrednicia pentru propria noastră mântuire. Nu poți să te apropii de Dumnezeu fără să împlinești poruncile. Și aceasta trebuie să o ținem minte pentru că există, cel puțin în aceste timpuri moderne în care trăim, tendința dedublării. Deoparte este omul religios, evlavios, care stăruie în rugăciune și își îndeplinește rânduielile, de cealaltă parte este același om știe să fie și egoist și ranchinos și indiferent față de semenii și cu o seamă întreagă de probleme sociale, nu ale sale, ci mai degrabă care reflectă opacitatea sa față de problemele celor din jur.

Și iată că, cea dintâi cale pe care Mântuitorul o pune în față omului sau cea dintâi treaptă a urcușului nostru către Dumnezeu este împlinirea poruncilor. Și evident, înainte de împlinirea poruncilor, trebuie pusă cunoașterea acestor porunci. Întrucât cunoscând poruncile știm ce așteptăm Dumnezeu de la noi și mai cu seamă, cunoaștem mijloacele prin care noi putem să ne apropiem de Dumnezeu precum am spus. *Știi poruncile ?* - îi zice Mântuitorul Iisus Hristos — *Să nu ucizi, că nu te desfrânezi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb; Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.* Tânărul răspunde în mare grabă: *Pe toate acestea le-am păzit din tinerețea mea. Ce-mi lipsește ?*

Iisus i-a zis: *Dacă vrei să fii desăvârșit* Așadar, conform Evanghelistului Matei, se face o distincție între calea mântuirii și calea desăvârșirii. O astfel de distincție de multe ori o adoptăm și o considerăm ca fiind mai apropiată de comoditatea personală a fiecăruia dintre noi. Adică, altfel spus, eu de fapt nu vreau să fiu neapărat sfânt, este de ajuns să intru și eu acolo undeva în Rai, chiar și mai în partea de jos, dar să fiu acolo... Diferența aceasta între calea mântuirii și calea desăvârșirii noastre este doar aparentă pentru că Dumnezeu nu ne-a creat pentru a ne înscrie în acest concurs al existenței umane doar pentru a semna o condică. Dumnezeu ne-a creat pentru a câștiga concursul, să ieșim învingători. Nimeni, spunea Sfântul Apostol Pavel, nu se înscrie la o întrecere, doar așa..., ci o face cu hotărârea fermă de a și câștiga întrecerea, de a lupta pentru a câștiga această întrecere.

Hristos îi răspunde tânărului: *du-te, vinde-ți averile, dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; și vino de-Mi urmează Mie.* Parcă o cerere mai șocantă nici nu ți-ai putea imagina la o astfel de întrebare. Păi cum să vinzi toate câte le ai, cum să te lepezi de toate câte le ai ? Cine ar putea oare să ia o astfel de hotărâre. Rare sunt situațiile...

Dar, această cerere, pe care Mântuitorul i-o adresează și i-o pune în față ca pe o exigență pentru

desăvârșirea umană, pentru împlinirea umană, nu reflectă o dorință a lui Dumnezeu de a ne lepăda întru totul de cele materiale. Pentru că, atâta timp cât existăm și purtăm noi înșine materie, în forma corpului nostru, suntem dependenți de materie, nu putem neglija materia. De aceea, și în ceea mai mare poruncă a Legii pe care Mântuitorul Hristos o rostește: *Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău, cu toată puterea ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși;* prin această poruncă, indirect, arată că suntem datori să ne iubim și pe noi înșine. Dar, este o altfel de iubire...

De ce oare Mântuitorul îi cere așa ceva tânărului acela ? Cu atât mai mult cu cât omul acela era un om vrednic, un om care își îndeplinea întru totul îndatoririle sale. Poate că ar trebui să punem această cerere a Mântuitorului în legătură cu faptul că atunci când îi enumeră poruncile, din cele 10, îi enumeră doar 6. Despre primele 4 porunci care într-un fel reglementează relația omului cu Dumnezeu nu-i spune nimic. Acea cerere trebuie pusă în legătură tocmai cu aceste 4 porunci. Pentru că, dacă stăm să ne raportăm, cei care cunoaștem cele 10 poruncile, vom vedea că primele 4 se referă mai degrabă la partea nevăzută a manifestării noastre, la ceea ce simțim în interior, la ceea ce trăim în adâncul sufletului, la ceea ce nu pot vedea semenii noștri. Celelalte 6 porunci permit o cuantificare a comportamentului nostru, o măsurare atentă a atitudinii și sigur, a tot ceea ce noi rostim și facem, subliniind prin aceasta că nu poți trăi în interior atașamentul față de Dumnezeu, dacă nu ai și în exterior un comportament care să reflecte aceasta. Dar, eu aș merge chiar mai departe, și aș spune că este nevoie întâi de toate de un atașament față de Dumnezeu, de o educare a noastră în spiritul acestui atașament față de Dumnezeu. Și la această educare cu siguranță concurează în chip minunat împlinirea poruncilor, în forma lor formală... Dar trebuie împlinite poruncile, pentru că ele sunt treapta cea mai de jos pe care poți clădi cu adevărat virtute umană și aspirație sufletească către Dumnezeu.

Omul acela din Evanghelia era un om care a simțit mult în viața lui presiunea împlinirii poruncilor. Se vede clar din modul în care îi răspunde Mântuitorului că a privit în mod constant relația sa cu Dumnezeu ca pe o negustorie. Doar că, în această așa-zisă afacere personală cu Dumnezeu nu era sigur că totul este perfect, deși, formal, încă din copilărie îndeplinea tot. De aceea venise la Învățător, venise cu o întrebare sinceră care, de fapt, reflecta tocmai faptul că chiar formal împlinind Legea și cererile pe care ni le adresează Dumnezeu în forma aceasta expresă a poruncilor, nu ne simțim întotdeauna sufletul împăcat pe deplin, mulțumit pe deplin. Cu cât împlinești mai mult Legea lui Dumnezeu, cu atât sufletul se aprinde de dorul lui Dumnezeu și vrei tot mai mult să uiți de tine și să te bucuri de Dumnezeu. Omul acesta avea așadar în întrebarea pe care i-o adresează Mântuitorului o nuanță de tristețe. Și sigur că această nuanță de tristețe l-a adus în față Învățătorului.

Pr. Mihai Mărgineanu

Viața și activitatea Sfântului Ierarh Varlaam Mitropolitul Moldovei (I)

Pământul românesc, această grădină a Maicii Domnului, este plină de vetre duhovnicești, de nevoințele cuvioșilor, de suferințele celor statormici în credința străbună, ale căror nume n-au fost scrise în documente, dar pe care Dumnezeu le-a trecut în "Cartea veșniciei". Cercetându-ne trecutul și cinstind pe sfinții noștri ierarhi, martiri, cuvioși, mărturisitori, preoți și credincioși, care s-au învrednicit de a primi de la Dumnezeu "Cununa sfințeniei" și ale căror nume au rămas în evlavia credincioșilor, aflăm la loc de cinste și numele Mitropolitului Varlaam al Moldovei. El s-a născut într-un sat din părțile Vrancei, în Baloteștii Putnei, dintr-o familie de oameni luminați și curați la suflet, puternic înrădăcinați în credința ortodoxă. Din Sfântul Botez a primit numele de Vasile. El mai avea încă patru frați: Gavriil, Ștefan, Caterina și Nastasia. A dobândit deosebite cunoștințe de la preoții satelor, dar și de la călugării din mănăstirile moldovene. De asemenea a reușit să deprindă puțin și din limbile greacă și slavonă. Vasile era un tânăr potrivit la trup, cu chip cuvios, fața luminoasă și ochi vii în care se citeau curăția inimii și flacăra credinței. O înclinare firească spre cele duhovnicești și o adâncă evlavie îi mânau pașii în zile de sărbători spre Sfânta Mănăstire Secu. La vârsta când alți tineri de seamă lui erau ademeniți de făgăduințele amăgitoare ale acestei trecătoare vieți, în inima lui au răsunat cu temeinicie cuvintele evanghelice *De voiești să fii desăvârșit, mergi, vinde-ți averile tale și le da săracilor și vei avea comoara în cer și, vino, de-mi urmează mie* (Matei XIX, 21). Călăuzit de aceste îndemnuri, el a luat calea monahismului, după ce și-a împărțit moștenirea de la părinți, nepoților de la cei doi frați ai săi. Înclinația lui spre studiu l-a îndreptat spre mănăstire, unde la vremea lui putea să-și realizeze această dorință arzătoare. Tânărul Vasile intră cu ajutorul lui Dumnezeu în obștea Mănăstirii Secu, fiind o citorie nouă a boierului Nestor Ureche și a soției sale Mitrofana, prețuită de Mitropolitul Anastasie Crimca, neîntrecutul miniaturist și caligraf de pergamente. Cine se gândea ca tânărul acesta, cu înfățișare feciorelnică, va putea birui asprimile pravilei, greutățile postului, osteneala rugăciunilor în nopți târzii de privegheri de nesomn ? Cine se gândea ca el era mult doritul sfinteii mănăstiri ? Bătrânul stareț nu l-a ispitit cu prea multe întrebări, că a cunoscut cu duhul că tânărul din fața lui *umblă fără prihană, face dreptate și grăiește adevărul în inima sa* (Ps. XIV, 2), și după scurt timp l-a călugărit, fiind îmbrăcat cu cinstitul chip îngeresc și primind numele de Varlaam. În curând ostenele lui pentru împlinirea ascultărilor, dragostea și mai ales însuflețită lui bunătate, au pus în uimire pe călugării sfinteii mănăstiri. El a câștigat inimile tuturor, după cum spune și Sfântul Apostol Pavel *prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută, prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu...* (II Corinteni VI, 6-7). Datorită vieții sale duhovnicești, este hirotonit ierodiacon și apoi ieromonah,

fiind învrednicit să săvârșească slujba îngerilor și să ia parte la cinstea lucrărilor cerești prin harul preoției. În anul 1610, Varlaam este numit arhimandrit și egumen la Mănăstirea Secu, el silindu-se să stea înaintea Domnului în pace *fără prihană și fără vină* (II Petru, III,14). Din înțelepciunea ce își agonisise în fiecare zi povățuia și pe alții cu sfaturi de Dumnezeu insuflate "pentru cunoașterea înțelepciunii și a stăpânirii de sine" (Pilde 1,2), care duc la mântuire. Luând parte ca delegat al soborului Mănăstirii Secu să stingă unele neînțelegeri de hotărnicie între Mănăstirea Secu și Mănăstirea Neamț, el răspândește pace și înțelegere între cele două chinovii. Ființa sa sufletească însă îl atrăgea către alte probleme duhovnicești și de aceea se va strădui să traducă lucrarea ascetică *Leatsvita Sfântului Ioan Scărarul*. Cuviosul Varlaam aflase că printre virtuțile creștine care urcă treptele scării spre Rai, ascultarea a fost cea mai prețuită. De aceea se supunea cu multă râvnă la toate nevoințele cele grele ale vieții monahale. Plin fiind de darul lui Dumnezeu a înaintat la o deosebită curățenie a minții și a liniștii lăuntrice, încât strălucea înaintea tuturor ca o adevărată lumină cerească. Toți viețuitorii din mănăstire, bătrâni și tineri, îl prețuiau și-l iubeau. Era atât de iscusit în cele duhovnicești, încât veneau la dânsul pentru mărturisirea păcatelor, nu numai monahi și lumea din afară, ci chiar și voievodul Miron Barnovschi, domnitorul Moldovei. Toți aceștia aflau la el adăpostire și mângâiere la ale lor supărări, că el pe toți îi mângâia cu cuvinte dulci și de Dumnezeu insuflate. Își împlinea chemarea de egumen cu multă râvnă pătruns de marele adevăr că a călăuzi pe oameni este un meșteșug și o știință desăvârșită, este lucrul cel mai deosebit și anevoios. Era încredințat că egumenul este inima tuturor inimilor care îl caută sau îi cer sfat și alinare. El e calea spre desăvârșire a tuturor sufletelor credincioase din jurul său. Cunoscător al limbii grecești și al celei slavone, lui Varlaam i-a fost ușor să se afirme că un cărturar al vremii, încât i s-au putut încredința misiuni având caracter diplomatic și cultural. Voievodul Miron Barnovschi îl ia pe Arhimandritul Varlaam ca împuternicit pe lângă Petru Movilă, la Kiev, și la Țarul Mihail Feodorovici, la Moscova. Acestea se petreceau în anul 1628 și urmarea două obiective: Varlaam ducea lui Petru Movilă un Octoih în manuscris de la Mănăstirea Neamț, iar printre alte discuții Varlaam îi relatează lui Petru Movilă despre o minune întâmplată la Suceava în 1621 cu moaștele Sfântului Mucenic Ioan cel Nou, când racla s-a îngreuiat și nu s-a lăsat mutată de teama cazacilor care amenințau cetatea. În același timp avea să primească scrisori de recomandare de la Petru Movila către Țarul Mihail și Patriarhul Moscovei, ca astfel să i se poată ușura misiunea ce o avea de îndeplinit la Moscova. Al doilea obiectiv urmărit de delegația moldoveana, era ca să obțină bunăvoința țarului pentru a putea comanda la pictori moscoviți, vestiți în arta iconografiei, câteva icoane pentru bisericile ridicate de Miron Barnovschi: Dragomirna și Bârnova.

(continuare în numărul viitor)

A consemnat *Andreea Alexandra Virlean, după* relatarea Pr. Sebastian Bogdan Filipescu
Mănăstirea Secu